

הנחיות לניהול שיחה עם תלמיד או תלמידה
שמשתפים בסיפור אישי של פגיעה

היחידה למיניות ומניעת פגיעה בילדים ובני נוער
האגף לתוכניות סיוע ומניעה שפ"י

**כשתלמיד או תלמידה מבטאים רמזים מילוליים
ואחרים לקיומה של פגיעה או התעללות בהם,**

אל תתעלם -

הם מבקשים ממך עזרה!

רמז גלוי או רמז סמוי ואפילו תחושת בטן...

שים לב לסימנים - זו הדרך שלהם לבקש ממך

ש...

תשמע אותם

**חשוב לקיים עם התלמיד או התלמידה שיחה
על מנת להתרשם אם יש סיבה לדאגה.**

**כדאי שהשיחה תתקיים בסמיכות למועד בו הבנת שיש
סיבה לדאגה, כדי לא להחמיץ את רגע הפתיחות.**

**שים לב... אם עולה בך חשש או התלבטות, חשוב להתייעץ
עם יועץ/צת או פסיכולוג/ית ביה"ס ולברר
כיצד נכון לערוך את השיחה**

**עליך לדאוג שהשיחה ביניכם, תתקיים בתנאים
מיטביים:**

**מקום שקט ופרטי ללא הפרעות, סמוך ככל הניתן
למועד בו קלטת את המסר או הרמז.**

**חשוב להקצות לשיחה זמן כך שיתאפשר לך לשבת
עם התלמיד או התלמידה בלי למהר לשיעור או
לפגישה.**

**של מצוקה ומתן תמיכה ראשונית. השיחה שלך
עמם חשובה עד מאוד שכן זוהי אולי ההזדמנות
הראשונה בה הם מתאמנים על שיתוף בקושי ועל
בקשת עזרה.**

השיחה שלך עמם היא היענות לשדר

חשוב לדעת!

**אין זה באחריותך לאבחן ולהחליט האם התלמיד
או התלמידה אכן עברו התעללות או פגיעה,**

**שיחתך עמם אינה טיפול פסיכולוגי ואיננה
חקירת משטרה.**

**חשוב להיזהר מזיהום החקירה, לכן כדי לברר
את מהות האירוע מומלץ שתמעיט בשאלות
חקירה ובעיקר תקשיב ותתעניין.**

מה אומרים?

דבר ראשון... תמוך בתלמיד/ה,

גלה אכפתיות ויחס חם:

"אני שומע/ת את מה שאת/ה מספר/ת, זה מעציב/מכעיס/פוגע...," אני שמח/ה ששיתפת אותי"

"שמעתי אותך אומר/ת ש... עשית טוב ששיתפת. אני פה אתך, אינך לבד. את/ה חשוב/ה לי, אעשה ככל יכולתי לעזור לך להתמודד עם המצב"

**לרוב התלמיד או התלמידה חוששים לספר את סיפור
הפגיעה, ממה בעצם הם חוששים?**

שנחשוב שהם אשמים...

שנכעס עליהם...

שלא נאמין להם...

שנכעס על מי שפגע בהם...

שמי שפגע בהם יכעס עליהם...

**ובעיקר הם מפחדים מהרגע שהאמת תצא לאור ויחד
אתה הבושה, האשם והפחד...**

הסבר לתלמיד או לתלמידה:

"אתה אינך אשם"

"את אינך אשמה"

**שבח אותם על שבחרו לספר ושקף להם את
רגשותיהם:**

"אני יודע שקשה לך לספר לי..."

"אני מבין שאת/ה מפחד לספר...."

"אני שומע/ת שאת/ה דואג..."

אם תחוש צורך בהבהרה, בחר בשאלות פתוחות, כאלה שלא מניחות תשובה בפיה התלמיד כגון:

ספר לי על כך יותר, למה אתה מתכוון? מה עוד חשוב לך שאדע? למי עוד פנית?

נסה להישאר שקט ואוהד

ביטויי בהלה או חרדה מצדך עלולים לגרום לתלמיד או לתלמידה להתחרט ששיתפו, ואולי אף לחזור ולנעול את סודם בלבם.

**תן לתלמיד או לתלמידה את המידע הדרוש
לגבי שלבי הטיפול בהמשך.**

**בשום שלב, אל תתחייב ואל תבטיח לשמור
בסוד את דבריהם, גם אם הם יבקשו זאת!**

**אמור להם "בכדי לעזור לך אני חייב/ת להיעזר
באנשי מקצוע מתאימים, מומחים בנושא"**

אם התלמיד או התלמידה יעצרו, יבטלו את דבריהם, יעדיפו להפסיק באופן מידי את השיחה וירצו לקום וללכת כבד/י זאת, קבל זאת אך השאר פתח להמשך שיחה

**"אני מכבד את החלטתך תודה ששיתפת אותי".
אני עומד/ת לרשותך תמיד, מוכן להקשיב ורוצה לעזור".**

**הדגישו לתלמיד או לתלמידה שהם לא עשו
שום דבר רע, שהם אינם אשמים!**

**"את אינך אחראית לפגיעה
את לא אשמה!"**

**"אתה אינך אחראי לפגיעה
אתה לא אשם!"**

**חשוב עד מאוד להעניק לתלמיד או לתלמידה
מסר של תקווה:**

**"מרגע זה ואילך אני אעשה כל מה שביכולתי
כדי לעזור לך להתמודד עם המצב ולהפסיק
את הפגיעה!"**

**איש החינוך, אל תישאר/י לבד עם הדברים
ששמעת או עם תחושות הבטן שלך, רתום/מי
לעזרתך ולעזרת התלמיד את אנשי המקצוע
הנגישים לך והיעזר/י בהם בכל מהלך
החשיפה וההתערבות:**

יועצת ביה"ס, פסיכולוג ביה"ס ומנהל/ת.

**לסיום רצינו לומר תודה:
תודה שתקשיב לו או לה,
תודה שתשמע ותודה שתפעל.**

**אולי יהיה זה מורכב וכואב, אך זה גם יהיה הדבר
הנכון.**

**עבור ילד אחד או ילדה תוכל להיות
המישהו הזה ששינה.**

אני
פה
כדי
לשמוע
אותך

ש שתף

אני פה כדי לשמוע אותך

לי יש כח להקשיב - לך יש כח לספר

שתף
אותי

לי יש כח להקשיב - לך יש כח לספר

אני פה כדי לשמוע אותך

אני פה כדי לשמוע אותך

אותי

לי
יש
כח
להקשיב
לך
יש
כח
לספר

לי יש כח להקשיב - לך יש כח לספר

**"כל מה שילד צריך, זה
מבוגר אחד שיאמין בו"**

הרב שלמה קרליבך

**מדריכי היחידה למיניות ומניעת
פגיעה שפ"י**